

χόρτων, με τους ροδίζοντας άμνους, σταυροποδητή ώς κλεφτών καθημένων τών τριακοσίων, οίονει χριστιανικός άγάπας τελούντων, τών μελών του Συμβουλίου άγωνιζόμενων να ευχαριστηθούν όλοι, του άγαθωτάτου προέδρου κ. Κοντονικολάου συγκεκινημένου μέχρι του να μη έχη όρεξιν' και έπειτα προπόσεις, χοροί, τραγούδια, ζητωκραυγαί ύπερ του συνδέσμου, ύπερ όλης της κοινωνίας; και του έθνους.

Θερμοτάτην ύποδοχήν έκαμαν του κ. Δημάρχου, χαιρετήσαντες έν τώ προσώπώ αυτού την πόλιν όλην τών 'Αθηνών, και όταν ανεχώρησε τον ήκολούθησαν επί ίκανόν με την σημαίαν της Συντεχνίας.

Και τó έσπέρας έν τάξει, έν ήσυχία, έν ένθουσιασμώ, έπανήλθον εις την πόλιν έφ' άμαξών, έγκλειόντες όλοι έν ταις καρδίαις των την ήμέραν εκείνην ώς άτομικήν έκαστος χαράν και άνάμνησιν και εύδαιμονίαν.

* * *

Ευχόμεθα κραταίωσιν και άνάπτυξιν του Συνδέσμου, όστις δέον να κατχίγη και εις πρακτικώτερα ζητήματα, οίον τó περί ύγιεινών κατοικιών, περί του όποιου ύως έπανάλλωμεν πλατύτερον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

'Η έπιτροπεία της παραστάσεως «Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου» ύπό φοιτητών έκφράζει έξ όνόματος αυτών τας εύχαριστίας των προς τον άξιότιμον κ. 'Αντώνιον Βαρβέρην διά την προθυμίαν, μεθ' ής άπεδέξατο την παράκλη-

σιν αυτών, όπως έκγυμνάση αυτούς, και τον ζήλον, έν κατέβηλε, προς την έπιτυχίαν της παραστάσεως. 'Επί τή ευκαιρία δέ ταύτη έκφράζει την εύγνωμοσύνην της και προς τó έν γένει κοινόν διά την προθυμίαν, ήν έδειξατο συρρέυσαν άθρόον εις τó θέατρον την έσπέραν εκείνην, και διά την μετά ραγδαίων χειροκροτημάτων ύποδοχήν τών πρώτων φοράν επί τής σκηνης; άνελθόντων νέων.

•Η' Έπιτροπεία.

ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΜΑΣ ΦΕΥΓΕΤΕ;

Και σεις λοιπόν μάς φεύγετε, Σμυρνίες χαριτωμέναις, και πίσω, στή πατρίδα σας γυρνάτε με χαρά, όπου με μέλι, λές, γλυκό σάς έχει καμωμέναις ό Μέλης, που τά κρύά του κατακυλαΐ νερά, και έτζι, σαν Νεραΐδες από εκεί βγαλμέναις, πάλι για 'κει μάς φεύγετε, Σμυρνίες χαριτωμέναις;

Με την **Λαμπρή** μάς ήλθετε και με τά χελιδόνια, λαμπραΐς καθώς εκείνηνε, φαιδραΐς καθώς αυτά, τραγούδια να σκορπίσετε σαν γλυκολάλ' άηδόνια, και να μάς δείξετε ώμορφαΐς και κάλλη ζηλευτά.

'Α, ! τί καλά που 'άναυτε, σπής άσχημιές τά χρόνια, με την Λαμπρή να έλθετε και με τά χελιδόνια.

— Θέλω να κάμω, έξήκολούθησεν, όπόπειραν, χωρίς να έλπίζω πολύ να επιτύχω' αλλά τέλος πάντων... 'Εάν έπιθυμήτε, διατάξατε τους χωροφύλακας σας ν' άποσυρθούν και να μείνουν κρυμμένοι εις τινά άπόστασιν από έδω.

Τής διαταγής άμέσως δοθείσης, διαβιθασθείσης και έκτελεσθείσης ταχέως, άνερρηχίθη διά τας φυσικής κλίμακας; ήν γνωρίζομεν, εις τον βράχον και δέν έβράδυνε να έμφανισθ ή όρθός εις την άκραν του όροπεδίου. Προσβλέψας κύκλω ήρχισε διά φωνής ήχηρας να κράζη.

— Λυκογιάνη! Λυκογιάννη! "Ε! Λυκογιάννη!

'Η ήγώ επανέλαβε τας λέξεις αυτού και τά πάντα κατέλαβεν αυθις σιγή.

Μετά δύο ή τρία λεπτά έκραξεν εκ νέου.

— Λυκογιάννη! Λυκογιάννη! έλα λοιπόν έλα!

Την φοράν ταύτην, μετά την τελευταίαν άντήχησιν, ισχυρά φωνή έξερχομένη εκ τών έντός του φαιού λόφου άπήντησεν:

— 'Ιάκωβε! 'Ιάκωβε!

— 'Ανεγνώρισε την φωνήν μου, έψιθύρισεν ό νεακός.

Και πάλιν άνέκραξε:

— Λυκογιάνη! Λυκογιάννη! έλα, έλα!

Μετά μίαν στιγμήν, ό Λυκογιάννης έφάνη έξερχομένος εκ τής σύραγγος; ήτις ήγεν εις τó τρομερόν ρήγμα. 'Ηδύνατό τις να ιδη αυτών έπιπηδώντα επί του βράχου και φθάνοντα επί του έπιπέδου, ίνα ριθθ ή και έναγκαλισθ ή

τον φίλον του. 'Αλλ' ό 'Ιάκωβος είχε ποιήσει κίνησιν τινά άποστροφής, ό δε Λυκογιάννης πρό του άσπτηρού βλέμματος του 'Ιακώβου, έστη έκπληκτος και όλωσ άμηχανών. 'Η λάμψις τής χαράς, ήτις έφώτιζε τó βλέμμα του, έσβέσθη, εις δε τους όφθαλμούς του ένόμισεν ό 'Ιάκωβος ότι ειδε περυστρεφόμενα δύο δάκρυα.

— 'Ιάκωβε! απήγγειλε θλιβερώς ό Λυκογιάννης.

'Ο λοχαγός ειχεν αναλάβει άγώνα, του όποιου τó εύκολώτερον μέρος κατωρθώθη κατενόησεν ότι, εάν άφινε τον Λυκογιάννην ν' άπομακρυνθ ή, δέν θα κατώρθου να τον ανακαλέση. 'Αντι πάσης θυσίας έπρεπε να παραδώση τον δυστυχή εις τους χωροφύλακας.

Τότε καταστέλλων την αντιπάθειάν του, κατασιγάζων την άγανάκτησιν τής ψυχής του, έτεινε την χείρα εις τον Λυκογιάννην, όστις μη δυνηθείς να κρατήση την χαράν του ώρμησεν επί τής χειρός του φίλου του, του μόνου ανθρώπου, τον όποιον ήγάπα, και την προσεκόλλησεν εις τά χείλη του.

— 'Ελθέ, του ειπεν ό 'Ιάκωβος, πάμε.

'Ο Λυκογιάννης όρθωθείς έρριψε βλέμμα ταχύ προς όλας τας διευθύνσεις. Ουδέν δε βλέπων δυνάμενον να άνησυχήση αυτον ήκολούθησε τον 'Ιάκωβον άνευ δυσπιστίας.

(Ακολουθεί)

Μὲ πρόσωπ' ὀλορόδινο, μὲ μάγουλα δροσάτα,
δὲν μοιάζετε ταῖς κίτριναίς, τῶν Ἀθηνῶν μορφαῖς,
ποῦ ἔχουν ὅλα ψεύτικα, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ νιάτα,
καὶ κόρες εἰκοσι χρονῶν λογιάζονται γρηαῖς . . .
Σὲ σὰς τὰ νιάτα παίχουνε ὀλόχαρα, ἀφράτα
πάνω σὲ ρόδινη μορφή καὶ μάγουλα δροσάτα.

Ἡ μιὰ γλυκιὰ μελαγχροινὴ μὲ χεῖλια κοραλλένια,
κι' ἡ ἄλλη σὰν χρυσόλιθος ξανθοῦλα λυγερή,
ἡ τρίτη ροδινομορφή, μὲ μάτια γαλαζένια,
λευκὴ ὡσάν χανούμισσα ποῦ ἤλιο δὲν θωρεῖ,
ὄλαις εἶν' ἄγγελοι θαρρεῖς μὲ σώματ' ἀερένια,
μὲ δέρμα ἀχνούφαντο καὶ χεῖλια κοραλλένια.

Ἄ, μὴ μακρὰ μᾶς φεύγετε, πουλιὰ ξενητεμένα·
γιὰ λίγο γύρετε καὶ σεῖς ὅτ' ἔρμω μας κλαδί . . .
Θὲ νᾶσθε τὸ στολίδι μας, κι' ἂν ἦσθ' ἀκόμα ξένα,
κι' ἄλλο πουλί, μπροστά σ' ἐσᾶς δὲν θὲ νὰ κελαῖδῃ.
Ἐὲ νὰ σᾶς ἔχωμε φωλιά, μὲ πούπουλα παρθένα,
φθάνει νὰ μὴ μᾶς φύγετε, πουλιὰ ξενητεμένα.

Μείνετε, ἀνοιξιάτικες κι' ἐδῶ χαρὲς νὰ ἴδῃτε
Σκορπᾶ ἢ φύσις καὶ ἐδῶ ἀτίμητες μορφές . . .
Τὴν Προκυματὰρ σας κι' ἐδῶ, ὅτ' Ἰθάκη θὰ βρῆτε,
καὶ θ' ἀπαντήσητε κι' ἐδῶ τῆς Σμύρνης ταῖς νυχτιαῖς·
Μείνετε, ὅτ' τὸν Παράδεισο μαζί μ' ἐμᾶς νὰ μβῆτε
καὶ ἀνοιξιάτικες χαραῖς μαζί μας νὰ ἴδῃτε . . .

Ἐκεῖ ποῦ πάτε . . . ἂ ἐκεῖ εἶναι πολλὲς παρθένας
μὲ τὴ δική σας καλλονή . . . Εἶν' ὄλαις μιὰ γεννιά.
Ὅμως ἐδῶ βασίλισσες θὰ ἦσθε τιμημέναις,
θᾶσθε φεγγάρι ζηλευτὸ μ' πρὸς στ' ἄστρα τὰ κοινά . . .
Ἐδῶ, σὰν ἄγγελοι σωστοὶ θὰ ἦσθε λατρευμέναις,
γι' αὐτὸ μὴ μᾶς ἀφίνετε, Σμυρνιαὲς χαριτωμέναις.

Σμυρνιαὲς.

ΚΑΙ ἌΛΛΑ ΔΥΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

(Ἐκ τῶν ἐγγράφων πρὸς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ
ἐπιτρόπων τῶν ἀποζημιώσεων)

Τοῦχ,

Ἐνδοξότατε Κύριε Διονύσιε Στεφάνου

Εἰς Ἀλεξάνδρειαν

Ἐλαβον τὴν ἐντιμὴν ἐπιστολήν σας δι' ἧς ἐχάρην τὰ μέ-
γιστα ὡς ἀξιωθείς τῆς τιμίας ὑμῶν. Γινώσκω ὅτι χρεωστῶ
ὑμῖν μεγίστην εὐχαρίστησιν διὰ τὴν χάριν τῆς ἀγαθοεργίας
ὑμῶν δι' ἧς μὲ συνδράματε εἰς τὴν ὑπόθεσιν μου, ἵνα ἀπο-
ζημιωθῶ, ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι δὲν δύναμαι νὰ τὴν παρα-
στήσω διὰ λόγων. Δέχθητι οὖν, σεβασμιώτατέ μοι εὐερ-
γέτα, ὅ,τι δύναμαι νὰ δώσω. Δέχθητι ἐνώπιον πάντων τὴν
εἰλικρινῆ ὁμολογίαν τῆς καρδίας μου ὅτι ἐγὼ ἄνευ τῆς παρ'
ὑμῶν συνδρομῆς καὶ ἀντιλήψεως ἤθελον ἀπολέσει τὰ πάντα
καὶ τὸ ἀπολεσθὲν δίκαιον καὶ τὰ ἐξοδα, καὶ νῦν ὑμεῖς εἴσατε
ἐκεῖνος εἰς ὃν ὀφείλω ἐγὼ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς μελλούσης

καταστάσεώς μου. Ἄς ἦσθε πεπληροφορημένοι ὅτι εἰς κάθε
ἔργον μου θέλετε εἴσθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς μόνος εὐερ-
γέτης μου. Μένω δὲ μετὰ βραχυτάτου σεβασμοῦ μέχρι τε-
λευταίας ἀναπνοῆς.

Ἄνευ ἐτέρου δικτελῶ εἰς τὰς διαταγὰς σας ἵνα καταβῶ
εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Πρόθυμος ὁ σὸς ταπεινὸς

19)74)83

Ἰωάννης Ν. Ζαφειρόπουλος

Τοῦχ

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε κύριε κύριε

Διονύσιε Στεφάνου

Εἰς Ἀλεξάνδρειαν

Εὐχομαι ὑμῖν τὸ Ἅγιον Πάσχα ὑγιεινὸν χαρμύσσον καὶ
ἐνδοξὸν καὶ πανόλθιον. Εὐχομαι τῷ Πανδοτῆρι Θεῷ ἵνα δι-
πλασιάσῃ τὸ ἐνδοξὸν Ὄνομα Ἰμῶν ὡς καὶ πολλὰ τὰ ἔτη
καὶ πανόλθια.

Εὐέλπις ὅτι τῇ Ἰμετέρᾳ ἐπαγορευνήσει, καθόσον τῇ ἀνά
χεῖρας δικῆ μου, θέλετε προσπαθήσει ἵνα ἀνταποκριθῇ μοι
τὸ ἀπολεσθὲν, σὺν τούτοις θέλετε ἐπαυξήσῃ τὸ ἐνδοξὸν
Ὄνομα Ἰμῶν, ὑφ' οὗ διαμένω μετὰ μακροχρονίου καὶ βρα-
χυτάτου σεβασμοῦ.

Ἄνευ ἐτέρου δικτελῶ εἰς τὰς διαταγὰς Ἰμῶν.

Πρόθυμος σὸς

16)28 4)83

Ι. Ν. Ζαφειρόπουλος

Υ. Γ. Προχθὲς ὅτε διήλθετε διὰ Τοῦχ δὲν ἐπροφθασα
ἵνα δεῖξω τὸ μέρος ἐφ' οὗ ἐγενεὶν ὁ φόνος, τὸ δὲ Μαγαζεῖον
εἶνε ἐκεῖνο παρ' ᾧ μὲ ἴδετε. Νῦν δὲ μένω εἰς τὰς Ἰμετέρας
διαταγὰς εἰ δὲ νὰ καταβῶ καὶ πότε.

Ὁ ἴδιος

Ὁ Δικηγόρος κ. Σίντζος θέλει χορηγήσῃ Ἰμῖν βιβλίον
τι χειρόγραφόν μου ἐφ' οὗ ὑπάρχουν ἑνία τῶν τραγικῶν
ἀληθῶν ὧν ὑπέστην διέταξεν αὐτῷ ἵνα τὸ χορηγήσῃ
Ἰμῖν ἕως οὗ ἀναγνωσθῇ παρ' Ἰμῶν καὶ ἐπιστραφῇ αὐτῷ.

Ὁ ἴδιος Ἰωάννης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Σαδᾶ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Μαΐου. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρο-
πὴ ἐξελέξατο πρόεδρον τὸν Σαδῆ Καρνῶ.

ΑΜΣΤΕΛΟΔΑΜΟΝ, αὐθημερόν. Ἡ τράπεζα τῆς Ὀλλαν-
δίας ἠλόττωσε τὸν τόκον τῶν προεξοφλήσεων αὐτῆς εἰς 4 ο]ο

ΚΑΤΤΑΡΟΝ, 8 Μαΐου. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀφί-
κετο χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς Κάτταρον, ὅπου ὑπεδέχθησαν
αὐτὸν αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἀνεχώρησε δὲ
σήμερον τὴν πρωΐαν διὰ Κετίγγην.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 Μαΐου. Φήμεν κυκλοφορεῖ ὅτι σπουδαῖαι
διαφωνίαι ἀνεφύησαν μετὰ τῶν ἀγγλῶν ὑπουργῶν.

Φοβοῦνται ἐκ μέρους τῶν Φαινιάνων ἐκρηκτικὰς ἀπο-
πειράς κατὰ τῶν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Χάλιφαξ πλοίων. Μέ-
τρα προφυλακτικὰ ἐλήφθησαν.